

N:o 17.

Af herr J. Anderson i Tenhult, om ändring i kongl. förordningen den 30 november 1855, angående arfvode för auktion å utmätt fastighet på landet m. m.

1 § i kongl. förordningen den 12 juli 1878 har följande lydelse:

»Om ersättning för försäljning af utmätt fast egendom gälle, in- till dess annorlunda kan blifva förordnad, hvad nu är i sådant hänseende stadgad».

Den kongl. förordningen, som år 1878 i antydda hänseende var gällande och ännu tillämpas, är af den 30 november 1855 och innehåller:

Mom 1. »Att, då auktion å utmätt fastighet på landet förättas, skall, utom lösen för protokollet dervid och salubrefvet, i arfvode för auktionsförrättningen, köpeskillingens indrivande och liquids upprättande mellan fordringsegare och gäldenären samt all annan åtgärd, af köpeskillingen betalas: då den icke öfverstiger 1,000 Riksdaler Banco eller 1,500 Riksdaler Riksmünt $1\frac{1}{2}$ för hundralet, och då den går deröfver, för öfverskjutande beloppet

från 1,500 till och med	7,500 R:dr R:mt,	1 för hundralet			
» 7,500 » » »	15,000 » »	$\frac{3}{4}$ » »	» »	» »	samt
» 15,000 och allt vidare	» »	$\frac{1}{2}$ » »	» »	» »	;

hvilket arfvode, då auktionen förättas å landskansliet, tillfaller landssekreteraren, men eljest skall, sedan af detsamma, så långt det förslår, ersättning för skjuts och dagtraktamente till auktionsförrättaren utgått, delas till hälften mellan denne och landssekreteraren;»

Häraf framgår, att då fastigheter å exekutiva auktioner försäljas, eger förrättningsmannen att, utom sin lön såsom tjänsteman, uppbära i arfvode:

om fastighet säljes för 5,000 kronor	57,50,
om den uppgår till 10,000 kronor	101,25,
» » » » 15,000 »	138,75,
» » » » 20,000 »	163,75,
» » » » 25,000 »	188,75,
» » » » 50,000 »	313,75,
» » » » 75,000 »	438,75,
» » » » 100,000 »	563,75,
» » » » 150,000 »	813,75,
» » » » 200,000 »	1,063,75,

O. S. V.

Då så väl landssekreterare som kronofogdar erhållit förhöjda och fasta löner, torde, i synnerhet i tider sådana som de nuvarande, med sina många exekutiva försäljningar, ej erfordras annan motivering för de yrkanden, här nedan komma att göras, än endast: är det lämpligt och förenadt med billighet, att en utblottad gäldenär, som ej kan behålla sin fastighet, eller ock hans borgenärer skola till statens embets- och tjänstemän, som utom rundligt tilltagen lön åtnjuta tjänstgöringspenningar samt ålderstillägg, för auktionsförrättningar som tillhöra sysslan erlægga så stora belopp, som i ofvannämnda kongl. förordning äro bestämda?

Under antagande att Riksdagen lika med mig finner ändringar i bemälda förordningar böra göras, får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen ville besluta, att 1 mom. i ofvannämnda kongl. förordning af den 30 november 1855 får följande lydelse:

att, då auktion förrättas å fastighet på landet, som exekutivt försäljes, skall, utom lösen för protokollet dervid, salubrefvet, köpeskillingsliqviden och kallelsekostnad, der sådan ifrågakommer, ersättning för skjuts och dagtraktamente till auktionsförrättaren, derest auktionen förrättas å annat ställe än der öfverexekutor har sin tjänstgöring, utgå af köpeskillingen.

Om denna textuppställning ej är fullt lämplig, torde lagutskottet, dit denna motion antagligen blir hänvisad, göra nödig rättelse.

Stockholm den 24 januari 1887.

J. Anderson

från Tenhult.

N:o 18.

Af Herr J. Anderson i Tenhult, om ändring af lagen angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse den 26 september 1884.

Såsom allmän regel gäller, att staten uppför och underhåller sådana byggnader, som för statsändamål användas. Så är förhållandet med lokalerna för de centrala embetsverken i hufvudstaden och med embetslokalerna för hofrätter, länsstyrelser m. fl., hvarjemte man kan räkna byggnader vid garnisonsorter, militära mötesplatser och jernvägar, hvilka alla, och många flera uppbyggas och underhållas utan kommunernas bidrag.

Ett undantag från denna regel äro dock tingshus med häradssarkiv och häradsfängelse, hvilka, ehuru de användas endast för statsändamål,